

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa

1941

Ausgegeben zu Krakau, den 19. September 1941
Wydano w Krakau (Krakowie), 19 września 1941 r.

Nr. 87

Tag
dzieńInhalt / TreśćSeite
strona

6. 9. 41	Verordnung über die Prüfungsbestimmungen für Bauleiter	537
	Rozporządzenie o postanowieniach egzaminacyjnych dla kierowników budowy	537
12. 9. 41	Verordnung über die Bewirtschaftung von Gold, sonstigen Edelmetallen, Edelsteinen, Perlen sowie daraus gefertigten Waren	539
	Rozporządzenie o gospodarowaniu złotem, innymi szlachetnymi metalami, kamieniami, perlami i sporządzonymi z nich wyrobami	539
4. 9. 41	Anordnung über die Kartoffelpreise im Wirtschaftsjahr 1941/42	543
	Zarządzenie o cenach ziemniaków w roku gospodarczym 1941/42	543

**Verordnung
über die Prüfungsbestimmungen
für Bauleiter.**

Vom 6. September 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Zur Durchführung der in den Art. 361, 362, 363 und 364 der Verordnung vom 16. Februar 1928 über das Baurecht und die Bebauung von Siedlungen (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 23, Pos. 202) in der Fassung der Bekanntmachung vom 28. Februar 1939 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 34, Pos. 216) vorgesehenen Prüfung wird bei der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Arbeit) ein Prüfungsausschuß gebildet. Der Vorsitzende und die weiteren Mitglieder des Prüfungsausschusses werden von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Arbeit) ernannt.

§ 2

- (1) Die Prüfung ist mündlich. Sie besteht in dem Nachweis von Kenntnissen
 1. im Baurecht,
 2. im Verwaltungsrecht des Generalgouvernements,
 3. im Sozialversicherungsrecht und in der Unfallverhütung.
- (2) Die Prüfung erfolgt in deutscher Sprache.

**Rozporządzenie
o postanowieniach egzaminacyjnych
dla kierowników budowy.**

Z dnia 6 września 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Celem przeprowadzenia egzaminu, przewidzianego art. 361, 362, 363 i 364 rozporządzenia z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 28 lutego 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 216), utwarza się przy Rządzie Generalnego Gubernatorstwa (Głównym Wydziale Pracy) komisję egzaminacyjną. Przewodniczącego i dalszych członków komisji egzaminacyjnej mianuje Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Pracy).

§ 2

- (1) Egzamin jest ustny. Polega on na wykazaniu wiadomości:
 1. z prawa budowlanego,
 2. z prawa administracyjnego Generalnego Gubernatorstwa,
 3. z prawa ubezpieczenia społecznego i zapobiegania wypadkom.
- (2) Egzamin odbywa się w języku niemieckim.

§ 3

(1) In einem Prüfungstermin können bis zu drei Anwärter gleichzeitig geprüft werden.

(2) Der Vorsitzende bestimmt den Beginn und das Ende der Prüfung. Er entscheidet nach Anhörung der Mitglieder des Prüfungsausschusses über das Prüfungsergebnis. Die Entscheidung muß angeben, ob der Anwärter die Prüfung bestanden oder nicht bestanden hat.

(3) Das Prüfungsergebnis wird dem Anwärter durch den Vorsitzenden sofort nach Beendigung der Prüfung mitgeteilt.

§ 4

(1) Hat der Anwärter die Prüfung nicht bestanden, so kann er sie nach Ablauf eines halben Jahres wiederholen.

(2) Eine weitere Wiederholung der Prüfung ist unzulässig.

§ 5

(1) Über den Verlauf der Prüfung wird eine Niederschrift angefertigt, in welcher die Zusammensetzung des Prüfungsausschusses, der Gegenstand der Prüfung und das Prüfungsergebnis aufgenommen werden.

(2) Der Vorsitzende des Prüfungsausschusses legt die Akten über das Prüfungsergebnis der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Arbeit) vor.

§ 6

Der Antrag auf Zulassung zur Prüfung ist bei dem für den Wohnsitz des Anwärters zuständigen Kreishauptmann (Stadthauptmann) einzureichen. Dem Antrag sind beizufügen:

1. a) in den Fällen der Art. 361 bis 363 der Verordnung über das Baurecht und die Bebauung von Siedlungen vom 16. Februar 1928 die Urschrift oder beglaubigte Abschrift des Diploms oder Zeugnisses über den Besuch einer technischen Hochschule,
- b) im Falle des Art. 364 der Verordnung über das Baurecht und die Bebauung von Siedlungen vom 16. Februar 1928 ein Zeugnis über den Besuch einer Fachschule für Bauwesen,
2. ein Nachweis über die in den Art. 361 bis 364 der Verordnung über das Baurecht und die Bebauung von Siedlungen vom 16. Februar 1928 geforderte praktische Tätigkeit,
3. Geburtsurkunde oder Taufschein des Anwärters,
4. Geburtsurkunde oder Taufschein der Eltern des Anwärters,
5. zwei Lichtbilder des Anwärters mit eigenhändiger Unterschrift.

§ 7

(1) Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Arbeit) entscheidet über die Zulassung des Anwärters zur Prüfung.

(2) Die Entscheidung über die Zulassung zur Prüfung sowie das Prüfungsergebnis können von der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Arbeit) für nichtig erklärt werden, wenn sich herausstellt, daß die vorgelegten Urkunden oder die sonstigen Umstände, welche für die Entscheidung über die Zulassung zur Prüfung maßgebend waren, mit den Tatsachen nicht übereinstimmen.

§ 3

(1) W jednym terminie egzaminacyjnym można równocześnie egzaminować do trzech kandydatów.

(2) Przewodniczący wyznacza początek i koniec egzaminu. Decyduje on po wysłuchaniu członków komisji egzaminacyjnej o wyniku egzaminu. Decyzja musi podawać, czy kandydat zdał egzamin lub go nie zdał.

(3) O wyniku egzaminu powiadamia kandydata przewodniczący bezzwłocznie po ukończeniu egzaminu.

§ 4

(1) Jeżeli kandydat egzaminu nie zdał, może on go powtórzyć po upływie pół roku.

(2) Dalsze powtarzanie egzaminu jest niedopuszczalne.

§ 5

(1) O przebiegu egzaminu sporządza się protokoły, z którego wynika skład komisji egzaminacyjnej, przedmiot i wynik egzaminu.

(2) Przewodniczący komisji egzaminacyjnej przedkłada aktą w sprawie wyniku egzaminu Rządowi Generalnego Gubernatorstwa (Główemu Wydziałowi Pracy).

§ 6

Wniosek o dopuszczenie do egzaminu należy wniesić do Starosty Powiatowego (Miejskiego), właściwego dla miejsca zamieszkania kandydata. Do wniosku należy dołączyć:

1. a) w wypadkach art. 361 do 363 rozporządzenia o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli z dnia 16 lutego 1928 r. oryginał lub uwierzytelny odpis dyplomu lub świadectwa o uczęszczaniu na politechnikę,
- b) w wypadkach art. 364 rozporządzenia o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli z dnia 16 lutego 1928 r. świadectwo o uczęszczaniu do zawodowej szkoły dla budownictwa,
2. dowód praktyki wymaganej art. 361 do 364 rozporządzenia o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli z dnia 16 lutego 1928 r.,
3. metrykę urodzenia lub chrztu kandydata,
4. metrykę urodzenia lub chrztu rodziców kandydata,
5. dwie fotografie kandydata z własnoręcznym podpisem.

§ 7

(1) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Pracy) decyduje o dopuszczeniu kandydata do egzaminu.

(2) Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Pracy) może uznać za nieważne dopuszczenie do egzaminu jak również i wynik egzaminu, jeżeli się okaże, że dokumenty przedłożone lub inne okoliczności, które były miarodajne dla decyzji o dopuszczeniu do egzaminu, nie zgadzają się z faktami.

§ 8

Vor der Prüfung hat der Anwärter eine Prüfungsgebühr in Höhe von 100 Zloty in der im Zulassungsschreiben angegebenen Weise zu entrichten und die Quittung dem Vorsitzenden des Prüfungsausschusses vorzulegen.

§ 9

- (1) Diese Verordnung tritt am 20. September 1941 in Kraft.
- (2) In demselben Zeitpunkt treten außer Kraft
 1. die Verordnung des Ministers für öffentliche Arbeiten über die Prüfungen, die zur Erlangung des Rechts, Bauarbeiten zu leiten und Entwürfe (Pläne) dieser Arbeiten auszuführen, erforderlich sind, vom 22. März 1929 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 19, Pos. 182),
 2. die Verordnung des Ministers für öffentliche Arbeiten über die zur Erlangung des Rechtes der Leitung von Bauarbeiten und zur Ausführung von Projekten (Plänen) zu solchen Arbeiten erforderlichen Examen vom 17. Juli 1930 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 53, Pos. 452),
 3. die Verordnung des Ministers für öffentliche Arbeiten betreffend Abänderungen in der Verordnung vom 22. März 1929 über die Prüfungen, die zur Erlangung des Rechtes, Bauarbeiten zu leiten und Entwürfe (Pläne) dieser Arbeiten auszuführen, erforderlich sind, vom 16. Januar 1932 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 8, Pos. 54).

Krakau, den 6. September 1941.

**Der Generalgouverneur
Frank**

Verordnung

über die Bewirtschaftung von Gold, sonstigen Edelmetallen, Edelsteinen, Perlen sowie daraus gefertigten Waren.

Vom 12. September 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (ReichsgesetzbL I S. 2077) verordne ich:

§ 1**Bewirtschaftete Gegenstände.**

- (1) Der Bewirtschaftung unterliegen:
 1. Halb- und Fertigwaren ganz oder teilweise aus Gold, Altgold und Bruchgold sowie Goldpräparate in Form von Salzen und anderen festen oder gelösten chemischen Verbindungen und Goldabfälle jeder Art (Goldasche, Goldgekrätz u. dgl.); ausgenommen sind: Doublé und Triplé einschließlich der hieraus hergestellten Halb- und Fertigwaren;
 2. Platin und Platinbeimetalle in jeder Form in legiertem und unlegiertem Zustand, insbesondere als Roh- und Halbmateriale und als Halb- und Fertigerzeugnisse;

Platinbeimetalle sind: Palladium, Rhodium, Iridium, Osmium, Ruthenium;

§ 8

Przed egzaminem winien kandydat złożyć w sposób, podany w piśmie o dopuszczeniu, opłatę egzaminacyjną w wysokości 100 złotych i przedłożyć kwit przewodniczącemu komisji egzaminacyjnej.

§ 9

- (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 września 1941 r.
- (2) Równocześnie tracą moc obowiązującą:
 1. rozporządzenie Ministra Robót Publicznych o egzaminach, wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych robót z dnia 22 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 182),
 2. rozporządzenie Ministra Robót Publicznych o egzaminach, wymaganych do uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych robót z dnia 17 lipca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 452),
 3. rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w sprawie zmian w rozporządzeniu z dnia 22 marca 1929 r. o egzaminach, wymaganych dla uzyskania prawa kierowania robotami budowlanymi i wykonywania projektów (planów) tych robót z dnia 16 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 8, poz. 54).

Krakau (Kraków), dnia 6 września 1941 r.

**Generalny Gubernator
Frank**

Rozporządzenie

o gospodarowaniu złotem, innymi szlachetnymi metalami, kamieniami, perłami i sporządzonymi z nich wyrobami.

Z dnia 12 września 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führera z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1**Przedmioty, podlegające gospodarowaniu.**

- (1) Gospodarowaniu podlegają:
 1. półfabrykaty i wyroby gotowe, sporządzone w całości lub częściowo ze złota, starego złota i złota rodzimego jak również preparaty ze złota we formie soli lub innych stałych lub rozpuszczonych związków chemicznych oraz odpadki złota wszelkiego rodzaju (popiół cynowy, opilki złota itp.); wyjęte są: doublé i triplé łącznie ze sporządzonymi z nich półfabrykatami i wyrobami gotowymi;
 2. platyna i metale platynowe we wszelkiej formie w stanie stopu i nie w stopach, w szczególności jako surowiec i półmateriał oraz jakopółwyroby i wyroby gotowe z nich sporzązone;
- wyrobami platynowymi są: palad, rod, iryd, osm, ruten;

3. Feinsilber und legiertes Silber, und zwar:
- Silber in Form von Rohmaterial, d. h. in Form von Barren, Blöcken, Körnern, gegossenen Platten, Stangen und Schienen und ähnlichen Formen, die für Erzeugnisse von Betrieben der Edelmetallgewinnung handelsüblich sind,
 - Silber in Form von Halbmateriale (fassonierte Silber), d. h. in Form von Stangen, Blechen, Drähten, gewalzten Folien und ähnlichen Formen, die aus Roh- oder Abfallmaterial durch ein einfaches mechanisches Arbeitsverfahren, wie Walzen, Pressen, Ziehen u. dgl. hergestellt werden,
 - Silber in Form von Rückständen und Abfällen, Rückständen der Hüttenindustrie und aus chemischen und metallurgischen Prozessen in anderen Industrien, sonstigen Verhüttungs- und Raffineriematerialien, in Form von außer Kurs gesetzten Münzen, Flittern, Bruch, Ausschub, Spänen und sonstigen Abfällen der mechanischen Bearbeitung von Silber,
 - Silber in Form von Halb- und Fertigwaren, neu und gebraucht;
4. Edelsteine und Halbedelsteine, natürliche und synthetische, roh und bearbeitet;
5. Glimmer, Industriediamanten, Diamantpulver und Edelsteingrus;
6. echte Perlen und Zuchtperlen.

§ 2

Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement.

(1) Die im § 1 genannten Gegenstände werden durch die Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement bewirtschaftet.

(2) Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement ist die Devisenstelle in Krakau.

§ 3

Befugnisse der Bewirtschaftungsstelle.

(1) Die Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement wird ermächtigt, Anordnungen über die Bewirtschaftung der im § 1 genannten Gegenstände zu erlassen.

(2) Die Bewirtschaftungsstelle kann jederzeit die Vorlage von Genehmigungsbescheiden fordern und alle zur Bewirtschaftung notwendigen Auskünfte insbesondere über Vorräte an Gegenständen der im § 1 genannten Art verlangen.

(3) Die Bewirtschaftungsstelle und die von ihr Beauftragten sind befugt, die Einhaltung der Bewirtschaftungsbestimmungen zu überwachen und zu diesem Zweck Geschäftsbriefe und Geschäftsbücher einzusehen sowie Betriebseinrichtungen und Betriebsräume zu besichtigen und zu durchsuchen.

(4) Die von der Bewirtschaftungsstelle Beauftragten sind vorbehaltlich der dienstlichen Berichterstattung und der Anzeige von Gesetzwidrigkeiten verpflichtet, über die Einrichtungen und Geschäftsverhältnisse, die ihnen bei der Ausübung ihrer Befugnisse zur Kenntnis kommen, Verschwiegenheit zu beobachten und sich der Mitteilung und Verwertung von Geschäfts- und Betriebsgeheimnissen zu enthalten.

- srebro czyste i w stopach, a mianowicie:
 - srebro w formie surowca, t. zn. w formie sztab, bloków, ziaren, odlanych płyt, pre-tów i szyn i w podobnych formach, które dla wyrobów przedsiębiorstw produkcji metali szlachetnych są używane w handlu,
 - srebro w formie półmateriału (srebro fasonowane), t. zn. w formie pretów, blach, drutów, walcowanych foliów i w podobnych formach, które wytwarzane są z surowca lub z odpadków w drodze prostego mechanicznego procesu roboczego, jak walcanie, prasowanie, ciągnienie itp.,
 - srebro w formie osadów i odpadków, pozostałości przemysłu hutniczego i z chemicznych i metalurgicznych procesów w innych przemysłach, innych przeróbek hutniczych i materiałów rafineryjnych, w formie wycofanych z obiegu monet, sztychów, złomu, wybiórki, wiór i innych odpadków mechanicznej obróbki srebra,
 - srebro w formiepółwyrobów i gotowych wyrobów, nowe i używane;
- kamienie szlachetne i kamienie półszlachetne, naturalne i syntetyczne, surowe i obrabione;
- mika, diamenty przemysłowe, proszek diamentowy i żwir z szlachetnych kamieni;
- prawdziwe perły i sztuczne perły.

§ 2

Urząd gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

(1) Wymienionymi w § 1 przedmiotami gospodaruje Urząd gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

(2) Urzędem gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie jest Urząd Dewizowy w Krakau (Krakowie).

§ 3

Uprawnienia Urzędu gospodarowania.

(1) Upoważnia się Urząd gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie do wydawania zarządzeń o gospodarowaniu przedmiotami, wymienionymi w § 1.

(2) Urząd gospodarowania może żądać każdorazecznie przedłożenia orzeczeń zezwalających i domagać się wszystkich koniecznych do gospodarowania informacji o zapasach przedmiotów wymienionego w § 1 rodzaju.

(3) Urząd gospodarowania i upoważnione przez niego osoby są uprawnione czuwać nad wykonaniem postanowień gospodarowania i w tym celu badać i rewidować listy handlowe i księgi handlowe, jak również urządzenia i lokale przedsiębiorstwa.

(4) Osoby, upoważnione przez Urząd gospodarowania, niezależnie od służbowego składania sprawozdań i donoszenia o nadużyciach, zobowiązane są do zachowywania milczenia o urządzeniach i stosunkach handlowych, które poznają przy wykonywaniu swoich uprawnień i powstrzymywać się od ujawniania i zużytkowywania tajemnic handlowych i tajemnic przedsiębiorstwa.

§ 4

Erteilung der Genehmigung.

(1) Genehmigungen, die auf Grund dieser Verordnung und der hierzu ergangenen Anordnungen erforderlich sind, werden in Form von Einzelgenehmigungen oder allgemeinen Genehmigungen erteilt.

(2) Anträge auf Erteilung von Genehmigungen sind der Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement schriftlich mit Begründung und unter Beifügung geeigneter Unterlagen einzureichen.

(3) Unbenutzte oder wegen Fristablauf ungültig gewordene Genehmigungen sind der Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement unverzüglich und unufgefordert zurückzugeben.

§ 5

Ausfuhrverbot.

(1) Die Verbringung oder Versendung von Gegenständen der im § 1 genannten Art aus dem Generalgouvernement ist verboten.

(2) In begründeten Einzelfällen kann die Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement Ausnahmen von dem Verbot des Abs. 1 genehmigen. Liegt bereits eine Ausnahmegenehmigung gemäß § 8 der Devisenverordnung vom 15. November 1939 (VBlGG. S. 44) vor, so enthält diese gleichzeitig die Genehmigung im Sinne des Satzes 1.

§ 6

Sonderbestimmungen zum Ausfuhrverbot.

(1) Gegenstände der im § 1 genannten Art, die dem täglichen und persönlichen Gebrauch dienen und den üblichen Reisebedarf nicht überschreiten, können im Reiseverkehr in außerhalb des Generalgouvernements gelegene Gebiete mitgenommen werden.

(2) Inländer, die ihren Wohnsitz oder ständigen Aufenthaltsort außerhalb des Generalgouvernements verlegen und denen eine Ausnahmegenehmigung gemäß § 5 Abs. 2 nicht erteilt wird, haben Gegenstände der im § 1 genannten Art entweder bei der Emissionsbank in Polen oder bei einer Devisenbank zu hinterlegen oder an Personen und Unternehmen zu verkaufen, die ihnen die Bewirtschaftungsstelle bezeichnet.

§ 7

Anmeldepflicht.

(1) Natürliche oder juristische Personen und sonstige Personenvereinigungen, die ihren Wohnsitz oder ständigen Aufenthalt oder ihre gewerbliche Niederlassung im Generalgouvernement haben, sind verpflichtet, Gegenstände der im § 1 genannten Art, die ihnen außerhalb des Generalgouvernements anfallen, der Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement binnen drei Tagen nach dem Anfall und, wenn sie sich beim Eintritt der Anmeldepflicht nicht im Generalgouvernement befinden, spätestens zehn Tage nach Rückkehr ins Generalgouvernement anzumelden. Über diese Gegenstände darf nur mit Genehmigung der Bewirtschaftungsstelle verfügt werden. Die Bewirtschaftungsstelle kann verlangen, daß diese Gegenstände an bestimmte Personen oder Unternehmen zu verkaufen sind.

§ 4

Udzielanie zezwolenia.

(1) Zezwoleń, wymaganych na podstawie niniejszego rozporządzenia i wydanych do niego zarządzeń, udziela się w formie jednostkowych zezwoleń lub ogólnych zezwoleń.

(2) Wnioski o udzielenie zezwoleń przedkładając należy Urzędowi gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie pisemnie z uzasadnieniem i przy dołączeniu odpowiednich dokumentów.

(3) Zezwoleń niezużytkowane lub te, które stały się nieważne z powodu upływu terminu, należy bezzwłocznie i bez wezwania zwrócić Urzędowi gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie.

§ 5

Zakaz wywozu.

(1) Przenoszenie lub przesyłanie przedmiotów, wymienionego w § 1 rodzaju, z Generalnego Gubernatorstwa jest zakazane.

(2) W uzasadnionych poszczególnych wypadkach może Urząd gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie zezwolić na wyjątki od zakazu ust. 1. Jeśli istnieje już wyjątkowe zezwolenie stosownie do § 8 rozporządzenia dewizowego z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 44), to zawiera ono jednocześnie zezwolenie w myśl zdania 1.

§ 6

Postanowienia specjalne do zakazu wywozu.

(1) Przedmioty rodzaju, wymienionego w § 1, które służą do codziennego i osobistego użytku i nie przekraczają zwyczajnej potrzeby podróży, mogą być zabierane w ruchu podróżniczym do obszarów, znajdujących się poza obrębem Generalnego Gubernatorstwa.

(2) Krajowcy, którzy przenoszą swoje miejsce zamieszkania lub stałe miejsce pobytu poza obrębem Generalnego Gubernatorstwa i którym nie udzieli się zezwolenia wyjątkowego stosownie do § 5 ust. 2, winni złożyć do depozytu przedmioty rodzaju, wymienionego w § 1, albo w Banku Emisyjnym w Polsce lub w Banku Dewizowym lub sprzedawać osobom i przedsiębiorstwom, wyznaczonym im przez Urząd gospodarowania.

§ 7

Obowiązek zgłoszenia.

(1) Osoby fizyczne lub prawne i inne związki osobowe, które mają swoje miejsce zamieszkania lub stałe miejsce pobytu lub swój handlowy oddział w Generalnym Gubernatorstwie, obowiązane są przedmioty rodzaju, wymienionego w § 1, przypadające im poza obrębem Generalnego Gubernatorstwa, zgłosić Urzędowi gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie w przeciągu trzech dni po przypadnięciu, a, jeśli w chwili nastania obowiązku zgłoszenia nie znajdują się w Generalnym Gubernatorstwie, najpóźniej dziesięć dni po powrocie do Generalnego Gubernatorstwa. Przedmiotami tymi wolno rozporządzać tylko za zezwoleniem Urzędu gospodarowania. Urząd gospodarowania może zażądać, aby przedmioty te sprzedano określonym osobom lub przedsiębiorstwom.

(2) Die Vorschrift des Abs. 1 gilt nicht für Reichsdeutsche.

§ 8

Juden und jüdische Unternehmen.

(1) Juden und jüdischen Unternehmen ist der Handel mit Gegenständen der im § 1 genannten Art verboten. In begründeten Einzelfällen kann ihnen auf Antrag die Erlaubnis hierzu durch die Regierung des Generalgouvernement (Hauptabteilung Wirtschaft) erteilt werden. Die Erlaubnis ist jederzeit widerruflich.

(2) Juden und jüdische Unternehmen, die sich bisher gewerbsmäßig mit der Bearbeitung und Verarbeitung und dem Handel mit Gegenständen der im § 1 genannten Art befaßt haben, haben den ganzen Bestand an diesen Gegenständen bis zum 1. Oktober 1941 bei der Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement anzumelden. Zur Verfügung über diese Gegenstände bedürfen sie der Genehmigung der Bewirtschaftungsstelle. Diese kann verlangen, daß die Gegenstände an bestimmte Personen oder Unternehmen zu verkaufen sind. Verfügungen, die ohne Genehmigung vorgenommen werden, sind nichtig.

(3) Die Vorschrift des Abs. 2 gilt nicht, wenn Juden eine Handelserlaubnis gemäß Abs. 1 erteilt ist.

§ 9

Freistellung der Emissionsbank in Polen.

Die Beschränkungen dieser Verordnung und der hierzu ergehenden Anordnungen gelten nicht für die Emissionsbank in Polen.

§ 10

Strafvorschrift.

(1) Wer es unternimmt, den Vorschriften dieser Verordnung oder der hierzu ergehenden Anordnungen zuwiderzuhandeln, wird mit Gefängnis und mit Geldstrafe oder mit einer dieser Strafen bestraft. In schweren Fällen kann auf Zuchthaus erkannt werden.

(2) Ebenso wird bestraft:

1. wer unrichtige oder unvollständige Angaben macht oder benutzt, um sich oder einem anderen eine Genehmigung zu erschleichen oder eine Genehmigung mißbräuchlich zu verwenden,
2. wer die von der Bewirtschaftungsstelle für Gold und andere Edelmetalle im Generalgouvernement geforderten Auskünfte nicht, nicht fristgemäß, unvollständig oder unrichtig erstattet.

(3) Neben der Strafe kann auf Einziehung der Gegenstände erkannt werden, auf die sich die strafbare Handlung bezieht, auch wenn diese weder dem Täter noch einem Teilnehmer gehören. Ist die Verfolgung oder Verurteilung einer bestimmten Person nicht ausführbar, so kann auf die Einziehung selbständig erkannt werden.

§ 11

Inkrafttreten.

(1) Diese Verordnung tritt am Tage ihrer Verkündung in Kraft. Sie gilt nicht für den Distrikt Galizien.

(2) Die Verordnung über die Bewirtschaftung von Gold, sonstigen Edelmetallen, Edelsteinen, Perlen sowie daraus gefertigten Waren vom

(2) Przepis ust. 1 nie odnosi się do obywateli Rzeszy Niemieckiej.

§ 8

✓ Żydzi i przedsiębiorstwa żydowskie.

(1) Handel przedmiotami, rodzaju wymienionego w § 1, zakazany jest żydom i żydowskim przedsiębiorstwom. W uzasadnionych wypadkach poszczególnych może Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Gospodarki) udzielić im na to zezwolenia. Zezwolenie jest każdocześnie odwoalne.

(2) Żydzi i żydowskie przedsiębiorstwa, którzy zajmowali się zawodowo obróbką i przeróbką i handlem przedmiotami rodzaju, wymienionego w § 1, winny zgłosić cały zapas tych przedmiotów do dnia 1 października 1941 r. Urzędowi gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie. W celu rozporządzania tymi przedmiotami potrzebują zezwolenia Urzędu gospodarowania, który może zażądać, aby przedmioty sprzedano określonym osobom lub przedsiębiorstwom. Rozporządzenia, przedstawione bez zezwolenia, są nieważne.

(3) Przepis ust. 2 nie obowiązuje, jeżeli udzielono żydom zezwolenia na prowadzenie handlu według ust. 1.

§ 9

Uprzywilejowanie Banku Emisyjnego w Polsce.

Ograniczenia niniejszego rozporządzenia i zarządzeń, które mają być do niego wydane, nie obowiązują Banku Emisyjnego w Polsce.

§ 10

Przepis karny.

(1) Kto się podejmuje wykraczać przeciw przepisom niniejszego rozporządzenia lub zarządzeniom, które mają być do niego wydane, podlega karze więzienia i grzywny lub jednej z tych kar. W cięzkich wypadkach można orzec karę ciękiego więzienia.

(2) Karany będzie również:

1. kto podaje nieprawdziwe lub niewyczerpujące dane lub takich używa, w celu wyłudzenia zezwolenia dla siebie lub osoby trzeciej lub celem nadużywania zezwolenia,

2. kto żądanych przez Urząd gospodarowania złotem i innymi szlachetnymi metalami w Generalnym Gubernatorstwie informacji nie udziela albo udziela nie na czas, niewyczerpując lub nieprawidłowo.

(3) Obok kary orzec można konfiskatę przedmiotów, do których się odnosi czyn karygodny, nawet jeśli nie należą one ani do sprawcy ani do uczestnika. Jeśli ściganie lub skazanie pewnej określonej osoby jest niewykonalne, to orzec można konfiskatę samodzielnie.

§ 11

Wejście w życie.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Nie obowiązuje ono dla Okręgu Galizien (Galicia).

(2) Rozporządzenie o gospodarowaniu złotem, innymi szlachetnymi metalami, kamieniami, perłami i sporządzonymi z nich wyrobami z dnia

1. August 1940 (VBIGG. I S. 247) tritt mit Ablauf des 18. September 1941 außer Kraft.

K r a k a u , den 12. September 1941.

Der Generalgouverneur
F r a n k

Anordnung
über die Kartoffelpreise im Wirtschaftsjahr
1941/42.

Vom 4. September 1941.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBIGG. I S. 131) wird angeordnet:

§ 1

Für Speisekartoffeln werden bei Abgabe durch den Erzeuger frei Verladestation folgende Richtpreise festgesetzt:

ab 15. September 6 Zloty je 100 kg
ab 15. Februar 7 Zloty je 100 kg

Für Kartoffeln, die weisungsgemäß in erzeuger-eigenen Mieten gelagert werden, erhöht sich der Erzeugerpreis auf 7,50 Zloty je 100 kg.

§ 2

Die Preisspanne des Versandverteilers bei Lieferung in das Preisgebiet I beträgt bis 14. Februar 1942 höchstens 1,50 Zloty je 100 kg zuzüglich des Beitrages für den Hauptverband der Kartoffelwirtschaft im Generalgouvernement und des Beitrages zur Rücklage für die Erstattung von Frachten und Verlusten. Die Spanne erhöht sich ab 15. Februar 1942 um 0,50 Zloty je 100 kg, außer für solche Kartoffeln, die weisungsgemäß in erzeugereigenen Mieten gelagert sind. In den Preisgebieten II und III ist der Beitrag für den Hauptverband und der Beitrag zur Rücklage in der Gesamtspanne eingeschlossen.

§ 3

Für Abgabe von Speisekartoffeln an den Verbraucher werden folgende Höchstpreise je 100 kg festgesetzt:

Preisgebiet
III II I
Zloty

1. Bei Abgabe von mindestens 50 kg ab Hof oder Verkaufsstelle des Erzeugers oder Händlers	7,20	8,20	10,—
ab 15. September 1941	7,20	8,20	10,—
ab 1. Dezember 1941	8,20	9,20	11,—
ab 15. Februar 1942	8,70	9,70	11,50
2. Bei Lieferung von mindestens 50 kg durch den Erzeuger oder Händler frei Verbraucher	8,—	9,20	11,—
ab 15. September 1941	8,—	9,20	11,—
ab 1. Dezember 1941	9,—	10,20	12,—
ab 15. Februar 1942	9,50	10,70	12,50
3. Bei Abgabe unter 25 kg (Auswiegen) an den Verbraucher ab Verkaufsstelle des Erzeugers oder Händlers	9,—	11,20	13,—
ab 15. September 1941	9,—	11,20	13,—
ab 1. Dezember 1941	10,—	12,20	14,—
ab 15. Februar 1942	10,50	12,70	14,50

1 sierpnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 217) traci moc obowiązującą z upływem dnia 18 września 1941 r.
K r a k a u (Kraków), dnia 12 września 1941 r.

Generalny Gubernator
F r a n k

Zarządzenie
o cenach ziemniaków w roku gospodarczym
1941/42

Z dnia 4 września 1941 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131) zarządza się:

§ 1

Za ziemniaki jadalne ustala się przy oddaniu przez producenta franco stacją załadowania następujące ceny zasadnicze:

od dnia 15.9.1941 6,— zł. za każde 100 kg
od dnia 15.2.1942 7,— zł. za każde 100 kg

Za ziemniaki, które stosownie do zlecenia magazynuje się we własnych kopach producenta, cena dla producenta podwyższa się na 7,50 zł za każde 100 kg.

§ 2

Rozpiętość cen rozdzielcy wysyłającego przy dostawie do dzielnicy cen I wynosi do dnia 14 lutego 1942 r. najwyższej 1,50 zł za każde 100 kg doliczając składkę dla Centralnego Związku Gospodarki Ziemniaczanej w Generalnym Gubernatorstwie i ze składką na fundusz zapasowy na zwrot kosztów przewozu i strat. Rozpiętość zwiększa się od dnia 15 lutego 1942 r. o 0,50 zł za każde 100 kg z wyjątkiem takich ziemniaków, które stosownie do zlecenia zamagazynowane są we własnych kopach producenta. W dzielnicach cen II i III składka dla Centralnego Związku i składka na fundusz zapasowy objęte są ogólną rozpiętością.

§ 3

Za oddanie ziemniaków jadalnych konsumentowi ustala się następujące ceny maksymalne za każde 100 kg:

Dzielnica cen
III II I
złotych

1. przy oddaniu najmniej 50 kg loco dwór lub miejsce sprzedaży producenta lub handlarza	od 15 września 1941	7,20	8,20	10,—
	od 1 grudnia 1941	8,20	9,20	11,—
	od 15 lutego 1942	8,70	9,70	11,50
2. przy dostawie najmniej 50 kg przez producenta lub handlarza franco konsument	od 15 września 1941	8,—	9,20	11,—
	od 1 grudnia 1941	9,—	10,20	12,—
	od 15 lutego 1942	9,50	10,70	12,50
3. przy oddaniu poniżej 25 kg (sprzedaż w opakowaniu) konsumentowi loco miejsce sprzedaży producenta lub handlarza	od 15 września 1941	9,—	11,20	13,—
	od 1 grudnia 1941	10,—	12,20	14,—
	od 15 lutego 1942	10,50	12,70	14,50

§ 4

Zum Preisgebiet I gehören:

Krakau Stadt und Land, der Kreis Neumarkt, der Kreis Neu-Sandez, die Stadt Radom, die Stadt Tschenstochau, Warschau Stadt und Land.

Zum Preisgebiet II gehören insbesondere folgende Orte:

1. im Distrikt Krakau:

Brzesko, Gorlice, Jaroslaw, Jaslo, Krosno, Przemysl, Reichshof, Sanok, Tarnow;

2. im Distrikt Lublin:

Deblin, Lublin, Zamosc;

3. im Distrikt Radom:

Busko, Ilza, Jedrzejow, Kielce, Koluszki, Nowe Miasto, Opatow, Ostrowiec, Petrikau, Pionki, Radomsko, Rawa Maz., Skarzysko-Kamienna, Starachowice, Stomporkow, Szydlowiec, Tomaschow, Zagnansk;

4. im Distrikt Warschau:

Zyradow.

Außerdem gehören zum Preisgebiet II alle anderen Orte, in welchen Kartoffeln waggonweise verladen werden.

Zum Preisgebiet III gehören alle übrigen Städte und Gemeinden.

§ 5

Der Erzeuger darf bei Verkauf ab Hof unmittelbar an den Verbraucher bei Abgabe unter 25 kg (Auswiegen) einen Zuschlag bis zu 1 Zloty je 100 kg zu den in § 3 Abs. 1 genannten Preisen erheben.

§ 6

Bei Abgabe von Waggonladungen ist ein angemessener Abschlag zu gewähren.

§ 7

Fabrikkartoffeln dürfen höchstens als Speisekartoffeln frei Anladestelle der Fabrik bezahlt werden.

§ 8

Diese Anordnung gilt nicht im Distrikt Galizien.

Krakau, den 4. September 1941.

Der Leiter

des Amtes für Preisbildung

in der Regierung des Generalgouvernements

Dr. Schulte-Wissermann

Der geschäftsführende Leiter

der Hauptabteilung Ernährung und Landwirtschaft
in der Regierung des Generalgouvernements

N a u m a n n

§ 4

Do dzielnicy cen I należą:

Krakau (Kraków) miasto i powiat, powiat Neumarkt (Nowy Targ), powiat Neu-Sandez (Nowy Sącz), miasto Radom, miasto Tschenstochau (Częstochowa), Warschau (Warszawa) miasto i powiat.

Do dzielnicy cen II należą w szczególności następujące miejscowości:

1. w Okręgu Krakau (Kraków):

Brzesko, Gorlice, Jaroslaw (Jarosław), Jaslo (Jasło), Krosno, Przemysl (Przemyśl), Reichshof (Rzeszów), Sanok, Tarnow (Tarnów);

2. w Okręgu Lublin:

Deblin (Dęblin), Lublin, Zamosc (Zamość);

3. w Okręgu Radom:

Busko, Ilza (Ilża), Jedrzejow (Jedrzejów), Kielce, Koluszki, Nowe Miasto, Opatow (Opatów), Ostrowiec, Petrikau (Piotrków), Pionki, Radomsko, Rawa Maz., Skarzysko-Kamienna, Starachowice, Stomporkow (Stąporków), Szydłowiec (Szydłowiec), Tomaschow (Tomaszów), Zagnansk (Zagnańsk);

4. w Okręgu Warszau (Warszawa):

Zyradow (Żyrardów).

Poza tym do dzielnicy cen II należą wszystkie inne miejscowości, w których załadowanie ziemniaków następuje wagonami.

Do dzielnicy cen III należą wszystkie pozostałe miasta i gminy.

§ 5

Przy sprzedaży loco dwór bezpośrednio konsumentowi wolno producentowi przy oddaniu poniżej 25 kg (sprzedaż w opakowaniu) pobierać dodatek do cen, wymienionych w § 3 ust. 1, do wysokości 1,— zł za każde 100 kg.

§ 6

Przy oddaniu ładunków wagonowych należy przyznać odpowiedni rabat.

§ 7

Za ziemniaki fabryczne wolno płacić najwyższą cenę jak za ziemniaki jadalne franco miejsce załadowania fabryki.

§ 8

Zarządzenie niniejsze nie obowiązuje w Okręgu Galizien (Galicja).

Krakau (Kraków), dnia 4 września 1941 r.

Kierownik

Wydziału Kształtowania Cen

w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa

Dr. Schulte-Wissermann

Sprawujący czynności Kierownika

Główego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa

w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa

N a u m a n n